

WSPOMNIENIE O PANU PROFESORZE WŁADYSŁAWIE GAŁASIŃSKIM

W dniu 15 lutego w wieku 90 lat zmarł Pan Profesor Władysław Gałasiński.

Urodził się 27 czerwca 1922 r. w miejscowości Siennica Giza na Podlasiu. Wybuch wojny przerwał Jego naukę w Gimnazjum im. Józefa Piłsudskiego w Białymstoku. W trakcie wojny działał w Związku Walki Zbrojnej przekształconym w Armię Krajową, za co został aresztowany, a następnie przewieziony do Obozu Koncentracyjnego na Majdanku w Lublinie. Po udanej ucieczce z obozu, tuż po wybuchu Powstania Warszawskiego walczył w oddziale partyzanckim oddziału AK w zgrupowaniu „Kampinos”. Po wyzwoleniu Warszawy powrócił do Białegostoku i już jako osoba pracująca i utrzymująca owdowiałą Matkę i Rodzeństwo w 1949 r. ukończył Liceum dla dorosłych. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Farmaceutycznym

Uniwersytetu w Warszawie, po ukończeniu których w 1953 r. podjął pracę w Zakładzie Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku. W 1959 r. rozpoczął badania nad biochemią kwasów nukleinowych uwieńczone obroną w 1964 r. pracy doktorskiej „Badania nad kwasami nukleinowymi drożdży”. W tym roku został Adiunktem w Zakładzie Chemii Fizjologicznej AMB. W 1967 – 1968 Pan Profesor prowadził badania naukowe w Zakładzie Biochemii Uniwersytetu w Pitsburgu nad mechanizmami biosyntezy białka, za co między innymi w 1971 r. otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego, a w 1972 r. stanowisko docenta. W 1973 r. Pan Profesor zostaje Kierownikiem Zakładu Chemii Ogólnej i tworzy zespół naukowy zajmujący się problemami biosyntezy białka. W latach 1975 – 1977 pełni funkcję Prodziekana Wydziału Lekarskiego, a w latach 1977 – 1984 organizuje i zostaje Dziekanem Wydziału Farmaceutycznego. Od tego roku do 1992 r. jest Dyrektorem Instytutu Chemii. W roku 1982 uzyskuje tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 r. tytuł profesora zwyczajnego. W 1992 r. przechodzi na emeryturę, ale nadal kontynuuje badania naukowe w Zakładzie Chemii Ogólnej. Efektem jego pracy jest wiele publikacji naukowych obecnych w polskich i międzynarodowych czasopismach naukowych, a także podręcznik „Chemia Medyczna” wydany przez PZWL w 2005 r. już w okresie Jego emerytury. Pan Profesor był nie tylko naukowcem i nauczycielem znacznej rzeszy lekarzy, farmaceutów i analityków, ale także pracował i działał na rzecz środowiska aptekarskiego poprzez wspomnianą już organizację Wydziału Farmaceutycznego, a także kierował Laboratorium Kontrolnym Analizy Leków przy Zarządzie Aptek oraz był współorganizatorem Oddziału Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. O wielkości jego pracy świadczą liczne nagrody i odznaczenia zarówno te naukowe jak i te związane z działalnością w okresie okupacji oraz z pracą na rzecz środowiska farmaceutycznego.

Nie sposób tu wymienić wszystkich, ale te najważniejsze to: Krzyż Kawalerski Polonia Restituta, Krzyż Powstania Warszawskiego, Medal Edukacji Narodowej, Medal im. Ignacego Łukasiewicza „Pro Pharmacia Bene Meritis”, tytuł „Strażnika Wielkiej Pieczęci Aptekarstwa Polskiego, a przede wszystkim tytuł „Doctor Honoris Causa” AMB dla pierwszego w historii uczelni farmaceuty.

Ale Pana Profesora zapamiętamy jako skromnego, sprawiedliwego, zawsze obdarzonego uśmiechem i życzliwością dla innych bez względu na okoliczności, „ niewielkiej postury, ale o wielkim sercu” człowieka. Niech taki pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Pan Profesor został odprowadzony na miejsce wiecznego spoczynku na Cmentarzu Farnym w sobotę 18 lutego przez pogrążoną w smutku Rodzinę, Przyjaciół, Współpracowników i Znajomych.

Prezes OIA w Białymstoku

mgr farm. Jarosław Mateuszuk